

„Boh nám vždy drží palce ako fanúšik, ktorý sa nikdy nedá odradiť!“
Pápež František

Milí mladí, prišli ste do Krakova, aby ste stretli Ježiša. Aj evanjelium nám hovorí o stretnutí medzi Ježišom a jedným človekom, Zachejom, v Jerichu (porov. Lk 19, 1 – 10). Ježiš sa tam neobmedzuje na kázanie, alebo pozdravenie niekoho, ale chce – ako hovorí evanjelista – prechádzať mestom. Inými slovami, Ježiš túži priblížiť sa životu každého, kráčať po našej ceste naplno, aby sa jeho a náš život skutočne stretli.

Dochádza tak k najprekvapivejšiemu stretnutiu, tomu so Zachejom, šéfom „mýtnikov“, čiže vyberačov daní. Zachej bol teda bohatým kolaborantom nenávidených rímskych okupantov; využíval ľud, a pre svoju zlú povest sa ani nemohol priblížiť k Učiteľovi. No **stretnutie s Ježišom mu mení život, ako sa to stalo a každý deň sa môže stať každému z nás. Zachej však musel čeliť niekoľkým prekážkam, aby sa s Ježišom stretol.** Nebolo to pre neho ľahké. Musel prekonať niekoľko prekážok, minimálne tri, ktoré môžu niečo povedať aj nám.

Prvou prekážkou je nízka postava. Zachej nedokázal vidieť Učiteľa, pretože bol malý. Aj dnes nám hrozí riziko, že budeme ďaleko od Ježiša, pretože sa necítíme na dostatočnej úrovni, pretože máme nízke vedomie hodnoty seba samých. Je to veľké pokušenie, ktoré sa netýka len sebaúcty, ale dotýka sa aj viery. Lebo viera nám hovorí, že sme „Božími deťmi, a nimi [naozaj] sme“ (1 Jn 3, 1): veď sme boli stvorení na jeho obraz; Ježiš prijal našu ľudskosť a jeho srdce sa nikdy od nás neoddelí; Duch Svätý túži prebývať v nás, sme povolaní k večnej radosťi s Bohom! Toto je naša „postava“ (takto sme stavaní), toto je naša duchovná identita: sme milovanými Božími deťmi. Vždy. **Chápete teda, že neprijať sa, byť nespokojný a zmýšľať o sebe negatívne značí nerozpoznať svoju najvlastnejšiu identitu: je to ako odvracať sa na inú stranu, zatiaľčo Boh chce spočinúť svojím pohľadom na mne, je to ako chcieť zhasiť sen, ktorý On pre mňa živí. Boh nás miluje takých, akí sme, a žiaden hriech, nedokonalosť či zlyhanie ho nedonúti zmeniť postoj.** Pre Ježiša – ukazuje nám to evanjelium – nik nie je nižší a vzdialený, nik nie je bezvýznamný, lež všetci sme vyvolení a dôležití: **ty si dôležitý!** A Boh počíta s tebou, pre to, kto si, nie pre to, čo máš: v jeho očiach nič nezaváži oblečenie, ktoré máš, alebo mobil, ktorý používaš; nezáleží mu, či si oblečený podľa najnovšej módy, jemu záleží na tebe, takom, aký si. V jeho očiach si vzácný a tvoja hodnota je nesmierna.

Keď sa nám v živote stane, že hľadáme dolu namiesto toho, aby sme hľadeli hore, môže nám pomôcť táto veľká pravda: **Boh je verný v láske k nám, dokonca je v nej zanovitý. Pomôže nám myslieť na to, že nás miluje viac, než my milujeme seba samých, že nám verí viac, než my veríme sebe samým, že nám „vždy drží palce“ ako fanúšik, ktorý sa nikdy nedá odradiť.** Vždy nás očakáva s nádejou, dokonca aj keď sa uzatvárame do svojich zármutkov, neustále sa ponosujúc na zakúsené krivdy a na

minulosť. No mať záľubu v smútku nie je dôstojné našej duchovnej postavy! Je to naopak vírus: táto záľuba v smútku je vírus, ktorý napadá a blokuje všetko, zatvára každé dvere, bráni rozvinutiu života, novému začiatku. Boh je však zanovito plný nádeje: vždy verí, že môžeme znovu vstať a nevzdáva sa, keď nás vidí vyhasnutých a bez radosti. Je smutné vidieť mladého človeka bez radosti. Pretože sme vždy jeho milovanými deťmi. Pripomínajme si to na začiatku každého dňa. Bude osožné, ak to povieme každé ráno v modlitbe: „**Pane, ďakujem ti, lebo ma miluješ; som si istý, že ma miluješ; daj, aby som si zamiloval môj život!**“. Nie moje nedostatky, ktoré treba napraviť, ale život, ktorý je veľkým darom: je to čas milovať a byť milovanými.

Zachej mal i druhú prekážku na ceste k stretnutiu s Ježišom: paralyzujúcu hanbu. Môžeme si predstaviť, čo sa dialo v Zachejovom srdci pred tým, než sa vyštvrel na ten planý figovník; bol to pekný zápas: na jednej strane krásna, silná zvedavosť, totiž poznať Ježiša; na druhej riziko hrozného trapasu. Zachej bol verejnou osobnosťou; vedel, že svojím pokusom vyštverať sa na strom by sa zosmiešnil v očiach všetkých. Veď on bol šéf, mocný človek; no tak veľmi nenávidený. Prekonal však hanbu, lebo príťažlivosť Ježiša bola silnejšia. **Zakúsili ste už zrejme, čo sa stane, keď sa dáka osoba stane takou príťažlivou, že sa do nej zaľúbite: potom sa môže prihodiť, že robíte dobrovoľne veci, ktoré by ste ináč nikdy nerobili.** Niečo podobné sa udialo v srdci Zacheja, keď pocítil, že Ježiš bol taký dôležitý, že by urobil pre neho čokoľvek, lebo On bol jediný, ktorý ho mohol vytiahnuť z pohyblivých pieskov hriechu a nespokojnosti. A tak hanba, ktorá paralyzuje, ťahala za kratší koniec: Zachej – hovorí evanjelium – „bežal napred“, „vyšiel“ a potom, keď ho Ježiš zavolať, „chytro zišiel“. Riskoval a dal sa na to. **Toto je aj pre nás tajomstvom radosti: neuhasiť peknú zvedavosť, ale dať sa do toho, pretože život sa nemá uzavrieť do zásuvky. Pred Ježišom nemožno zostať sedieť a čakať so založenými rukami: Jemu, ktorý dáva život, nemožno odpovedať iba „prezvonením“ (myšlienkou) či obyčajnou „krátkou správou“!** Milí mladí, nehanbite sa priniesť mu všetko, zvlášť slabosti, námahy a hriechy v spovedi: On vás dokáže prekvapiť svojím odpustením a svojím pokojom. **Nemajte strach povedať mu „áno“ celým srdcom, odpovedať mu veľkodušne, nasledovať ho! Nenechajte si anestetizovať (uspať) dušu, lež upriamujte sa na cieľ krásnej lásky, ktorá vyžaduje aj zriekanie a silné „nie“ dopingu úspechu za každú cenu a droge myslenia iba na seba a na svoje pohodlie.**

Po nízkej postave, po paralyzujúcej hanbe, je tu tretia prekážka, ktorej musel Zachej čeliť, už nie vo svojom vnútri, lež okolo seba – **je ňou šomrajúci zástup, ktorý ho najprv blokoval a potom ho kritizoval.** Podľa nich Ježiš nemal vstúpiť do jeho domu, do domu hriešnika! Ako je ťažké naozaj prijať Ježiša, ako je náročné akceptovať, že „Boh [je] bohatý na milosrdenstvo“ (Ef 2, 4). **Niektorí ľudia vám budú klásť prekážky. Budú sa snažiť, aby ste verili, že Boh je vzdialený, prísny a málo citlivý, dobrý voči dobrým a zlý voči zlým.** Avšak náš Otec „dáva vychádzať slnku nad zlých i dobrých“ (Mt 5, 45) a pozýva nás k ozajstnej odvahe: byť silnejší než zlo – milujúc všetkých, dokonca i nepriateľov. Budú sa môcť z vás vysmievať, pretože veríte v tichú a pokornú moc milosrdenstva. Ale vy nemajte strach, ale myslite na slová týchto dní: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“ (Mt 5, 7).

Mnohí vás budú považovať za „snílkov“, pretože veríte v nové ľudstvo, ktoré nepripúšťa nenávisť medzi národmi, nevidí hranice medzi krajinami ako bariéry a uchováva vlastné tradície bez egoizmov a urazenosti. Nenechajte sa odradiť: svojím úsmevom a svojím otvoreným náručím ohlasujete nádej. Vy ste požehnaním pre jedinú ľudskú rodinu, ktorú tu tak pekne reprezentujete!

Zástup v ten deň súdil Zacheja, hľadel naň zhora nadol; Ježiš však urobil opačne: zdvihol zrak k nemu. Ježišov pohľad siaha poza nedostatky a vidí osobu; nezastavuje sa pri jeho zlobe z minulosti, ale hľadá na dobro budúcnosti; nevzdáva sa pred zatvorenými dverami, ale hľadá cestu jednoty a spoločenstva; uprostred všetkých, nezastavuje sa pri zdaní, ale hľadá na srdce. Ježiš hľadá na naše srdce, na tvoje srdce, na moje srdce. S týmto Ježišovým pohľadom môžete aj vy pomáhať vzrastu nového ľudstva, bez toho, aby ste čakali, že vás pochvália, ale usilujúc sa o dobro preň samotné, spokojní s uchovaním si čistého srdca a v pokojnom zápase za česťnosť a spravodlivosť. Nezastavujte sa na povrchu vecí a nedôverujte svetským „liturgiám“ vonkajšieho zdania, mekapa duše na vytvorenie lepšieho zdania. Naopak, nastavte dobre stabilné spojenie, totiž srdca, ktoré vidí a vysielá dobro neúnavne. **A tú radosť, ktorú ste zadarmo prijali od Boha, prosím vás, zadarmo ju dávajte** (porov. Mt 10, 8), **pretože toľkí na ňu čakajú! A čakajú ju od vás.**

Vypočujme si, nakoniec, slová Ježiša Zachejovi, ktoré sa zdajú byť povedané práve pre nás dnes, pre každého jedného z nás: „Pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome“. **Pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím pobudnúť s tebou. Otvor mi dvere svojho srdca. Ježiš ti adresuje rovnaké pozvanie: „Dnes musím zostať v tvojom dome“.** Svetové dni mládeže začínajú dnes a pokračujú zajtra, doma, pretože tam ňa chce odteraz stretať Ježiš. **Pán nechce zostať iba v tomto peknom meste alebo v milých spomienkach, ale túži prísť do tvojho domu, prebývať v tvojom každodennom živote: v štúdiu a prvých rokoch v zamestnaní, v priateľstvách a citoch, v plánoch a snoch. Ako je mu milé, keď mu v modlitbe toto všetko prinášame! Ako dúfa, že medzi všetkými kontaktmi a mejlmi (četmi) každého dňa bude na prvom mieste zlatá niť modlitby! Ako túži, aby sa jeho Slovo prihováralo každému tvojmu dňu, aby sa jeho evanjelium stávalo tvojím, a aby bolo tvojím „kompasom“ na cestách života!**

Zatiaľ čo ňa žiada, aby mohol prísť do tvojho domu, Ježiš, tak ako v prípade Zacheja, volá ňa po mene. **Ježiš nás všetkých volá po mene. Tvoje meno je pre neho vzácné.** Meno Zachej pripomínalo, vo vtedajšej reči, Božiu pamäť. Dôverujte, že Boh pamätá: jeho pamäť nie je „pevný disk“, ktorý zaznamenáva a archivuje všetky naše dáta, ale jeho pamäťou je láskavé a súcitné srdce, ktoré sa teší z definitívneho zmazania každej našej stopy zla.

Pokúsme sa aj my, teraz, napodobniť Božiu vernú pamäť a uchovať dobro, ktoré sme prijali počas týchto dní. V tichu spomínajme na toto stretnutie, uchovávajme si spomienku Božej prítomnosti a jeho Slova, oživujeme v sebe Ježišov hlas, ktorý nás volá po mene. Tak sa modlime v tichu, uchovávajúc pamäť, vzdávajúc vďaku Pánovi, ktorý nás tu chcel mať a stretnúť.

Pápež František

Krátené, preklad: Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu.

Kompletný prihovor nájdete tu: <http://www.svetovednimladeze.sk/prihovory>

Obrazový záznam nájdete tu (od 61. min): <http://www.tvlux.sk/archiv/play/10359>

Foto a grafika: tím SDM, Roman Šarlina, Pavol Danko, Erika Cániková, Martin Heneš.

Z Písma

(Lk 19, 1 – 10)

Potom vošiel do Jericha a prechádzal cezeň. A tu muž, menom Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom a bol bohatý, zatúžil vidieť Ježiša, kto to je, ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. Bežal teda napred a vyšiel na planý figovník, aby ho uvidel, lebo práve tade mal ísť. Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: „Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“ On chytré zišiel a prijal ho s radosťou. Keď to videli, všetci šomrali: „Vošiel k hriešnemu človekovi!“ Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.“ Ježiš mu povedal: „Dnes prišla spása do tohoto domu. Veď aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“

Aktivita 1: BOH JE MÔJ OTEC

Cieľ: Umožniť mladým nanovo „objaviť“ modlitbu Otče náš, zamyslieť sa nad otcovstvom a vzťahom k pozemskému a nebeskému otcovi. Aktivita bola súčasťou slovenských katechéz počas SDM v Skawine 27. 7. 2016.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- Modlitba Otče náš v rôznych jazykoch (*na stránke v sekcii „Na stiahnutie“*)

Poznámky pre učiteľa/animátora: stretko začnite spoločnou modlitbou

- 1) Modlitba** – Dobrý Bože, ty si náš Otec. Ty poznáš naše radosti, ale aj trápenia a strachy. Si Otec, ktorý sa zaujíma o všetko čo nás trápí a teší. Každý deň prichádzaš k nám s otázkou: „Ako sa máš? Čo si dnes zažil?“ Abba, počas tohto stretku chceme uvažovať o tvojej bezpodmienečnej láske voči každému z nás. Nosíš nás vo svojom srdci ako každý otec nosí svojho syna alebo dcéru. Sníváš o nás svoj sen, tak ako každý otec sníva o svojom dieťati. Nauč nás dôverovať ti a nepochybovať o tvojej neustálej blízkosti a požehnaní.

Otecko, chceme ťa osloviť tou modlitbou, ktorá najlepšie vyjadruje tento náš vzťah. Modlitbou, ktorú nás naučil tvoj Syn Ježiš: *Otče náš ...*

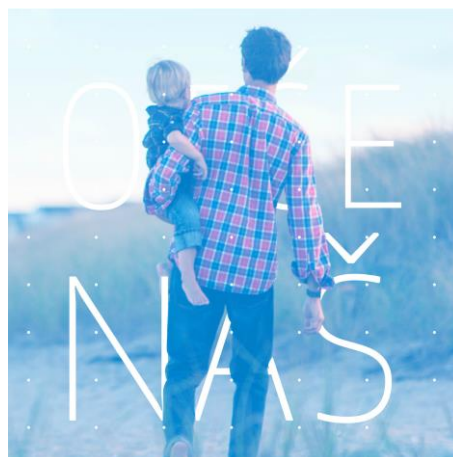
- 2) Vlastnosť** – *spýtaj sa účastníkov* – Ak raz budete otcom, alebo ak raz budete mať manžela, akú vlastnosť považuješ za dôležitú, aby mal otec rodiny? Každý nech povie jednu vlastnosť.

- 3) Nosnosť** – po mnohých hlbokých vlastnostiach, ktoré by mal mať dobrý otec, nezabudnite, že úloha otca si vyžaduje aj vysokú nosnosť. Musí znášať rôzne psychické tlaky súvisiace s výchovou, duchovnou zodpovednosťou za rodinu, finančným zabezpečením rodiny a iné. V tejto aktivite bude úlohou chlapcov preniesť po štyroch na svojom chrbte čo najviac dievčat. Musí prejsť 10 metrov. Vyhráva ten, kto ich na jedenkrát preniesie najviac.

- 4) Zamyslenie** – Nebeský Otec – Abba – Otecko – je dokonalý, niet na ňom žiadnej chyby! Jeho láska voči nám je bezhraničná. On je tým, ktorý nás pozná lepšie ako my sami seba. On je ten, ktorý nás miluje viac ako my sami seba. On je ten, ktorému záleží na našom šťastí viac ako nám samým. Nehľadá na to, či sme dobrí, či zlí. Miluje nás, aj keď ho my nemilujeme. Náš nebeský Otec je dokonalý. Náš pozemský otec však dokonalý nie je... Určite ste to už pochopili a pocítili. Možno sa nájdete v koži chalana, ktorý to veľmi pekne opísal v tomto liste:

5) List – je to list, ktorý som dostal od jedného škivného chalana. Jeho otec zarábala veľké peniaze vo veľmi úspešnej firme. Ale to podstatné otcovi unikalo – a to bol vzťah so svojim synom.

Ahoj, už ako malé sopľavé decko si pamätám, že ma môj otec často ústne hrešil za veci, ktoré som spravil, alebo nespravil. A mnohokrát ma aj zmlátil remeňom. Priemerne dvakrát, neskôr raz do týždňa ma bil asi do takých 12 – 13 rokov. Keď som niečo spravil zle, tak mi väčšinou vynadal. Takmer vždy (ak nie vždy) ma pochválil iba za výkony v škole, v športe. Nikdy ma z vlastnej vôle neobjal, ani mi nepovedal, že ma má rád, že mi verí, aj keď nerozumie môjmu konaniu, alebo že je na mňa hrdý... Keď zopárkrát prehrál so mnou v šachu, tak so mnou prestal hrávať. Nikdy mi nepovedal, že ma má rád už len preto že som jeho syn a to je prvoradé... Keď som dostal nejakú známku v škole a nebola to jednotka, tak skôr ako mi niečo pekné povedal, podotkol, že to mohlo byť lepšie. Ale hlavne sa nikdy nezabudol spýtať, čo mali ostatní...

A tak som si zvykol porovnávať sa s ostatnými, pretože sa mi do podvedomia dostalo, že ak nutne v niečom nevynikám, v porovnaní s inými, tak nie som milovaný, prípadne ešte horšie, ... Ak vôbec ešte niečo horšie existuje. Podobných prípadov bolo milión a nečudo, že som si začal predstavovať Boha ako prísneho sudcu. Priznám sa, že mi nikdy nešlo do hlavy ako môže byť Boh láskavý otec a nejde mi to ani teraz. Na začiatku štvrtého ročníka sme mali mať ústny prejav na nejakú tému. Ja som sa svoj text naučil výborne naspamäť, ale ani za svet som nedokázal ísť pred tabuľu a odpovedať. Myslel som si, že to prejde a aj to prešlo, tú päťorku som si potom opravil...

Zobrali ma na výšku - medicínu a už v septembri sa začali semináre, kde sme museli pred ostatnými odpovedať aj v angličtine aspoň 2 – 3 minúty. Zopárkrát som sa pokúšal to prekonať ale prešlo to až do psychosomatických javov a musel som sa dopovať magnézkom. V októbri som musel školu nechať, pretože po psychickej stránke to pre mňa nebolo možné. Odvtedy čučím doma, sem – tam brigádujem a už 8 mesiacov pravidelne navštevujem neuro-psychologickú ambulanciu u jedného odborníka. Našťastie mám iba prerušené a nie ukončené štúdium.

Chcem sa ťa spýtať, či vieš prečo existuje niečo také na svete ako – pocit menejcennosti, sociálna fobia, bojzlivosť, ktorá sa stupňuje, sebaodmietanie, nedôvera k ľuďom, násilie, komplexy zo seba samého, slabá sebadôvera, ...? Vieš prečo? Ja viem a viem to na 101 percent. Pretože si rodičia, alebo jeden z rodičov zanedbali svoje povinnosti a nedali deťom to, čo potrebovali. Na istých duchovných cvičeniach som otcovi toto všetko odpustil a bolo mi lepšie, že som sa už na neho nehneval, ale problémy neodišli... Odvtedy, čo som fotrovi povedal, že je to všetko asi tým, ako sa ku mne správal a že to sa nedá len tak vymazať z gebule, sa správa milšie, ale ja mám 20 rokov, nie 6. Vieš, čo je najtrápnejšie a šťve ma to? Že on je schopný mi zaplatiť 1000 € na rok k psychológovi, aby mi pomohli od depiek, strachu, ,ale ani za svet mu nenapadne a nedá si tú námahu, aby sám od seba prišiel ku mne, objal ma a povedal mi, že ma má rád, že je na mňa hrdý, pretože som jeho syn, že mi verí a dôveruje, aj keď nerozumie môjmu správaniu, alebo aspoň sa so mnou porozprával ako sa mám.

Keď je otcovi nepríjemné objasť svojho syna, keď otec má len pesimistické názory, ako mám potom veriť, že Boh je LÁSKAVÝ OTEC???! **Nech sa Ti darí!**

6) Diskusia – pokúste sa o diskusiu o vašom vzťahu k otcovi.

- Čo sa ťa v tomto liste najviac dotklo?
- Zaujíma sa tvoj otec (ak ho nepoznáš, tak mamka) o to, čím a ako žiješ?
- Je niečo, čím ťa otec zraňuje?
- Čo by si chcel od otca a nedáva ti to?
- Určite tvoj otec nie je ideálny tak ako aj otec v tomto liste. Všetci máme svoje chyby a nedostatky. Ale v každom človeku sa nachádza bod dobra. Povedz skupinke nejaké vlastnosti, ktoré si na svojom otcovi vážiš a prečo. Ak otca nepoznáš, povedz vlastnosti, ktoré by si chcel mať ty ako otec.

7) Otče náš – pokúste sa spoločne správne usporiadať modlitbu Otče náš v rôznych jazykoch a potom sa ju na záver spolu pomodlite.

OTČE NÁŠ

VENGA A NOSOTROS TU REINO

que ta volonté soit faite sur la terre comme au ciel

miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek

qui es in caelis

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν

E RIMETTI A NOI I NOSTRI DEBITI,

UNSER TÄGLICHES BROT GIB UNS HEUTE

עֲרָה נִמ וְנִצֵּלָה מֵאֵיכָּ

HALLOWED BE THY NAME

AMEN

Aktivita 2: S KOŽOU NA TRH

Cieľ: Poukázať na to, že ak prekonáme svoju hanblivosť, ako Zachej v biblickom príbehu, tak máme možnosť stretnúť sa s Ježišom. Hanba nás vedie k uzavretosti. To spôsobuje, že v našej spoločnosti viac nie je miesto pre rast, snívanie, tvorbu a život.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- papiere + písacie potreby + fixky;
- lepiaca páska;
- baterky, alebo iné osvetlenie do tmavej miestnosti;

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Hanba uzatvára** – každý účastník si napíše na papier akúkoľvek vec, za ktorú sa kedy hanbil maximálne tromi slovami (napr. známky, koktanie, bitka, krivý nos, rodičia, trápne rande). Napíše to tak, aby to nikto nevidel.

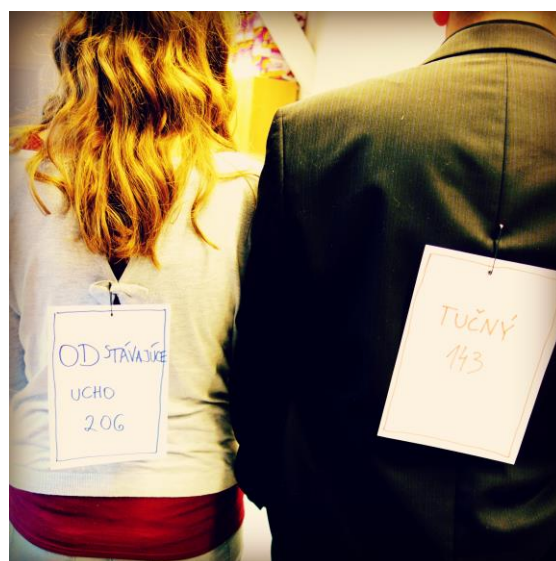
Pod to napíše číslo, ktoré si vypočíta nasledovným spôsobom: výška + číslo topánok (napr. 170+39= 209). Pod jeho strachom teda bude jedno trojciferné číslo. Číslo je potrebné na to, aby bola hra trocha náročnejšia.

Tento papier mu animátor nalepí na chrbát, stále tak aby si účastníci na papiere navzájom nevideli.

Úlohou hráčov bude zistiť čo najviac údajov o druhých hráčoch a zapísať si ich na iný papier. Pre vyššie napätie je dobré hrať hru v tme s baterkami. Ak to nie je možné, zastríte aspoň závesy...

Hráči si teda môžu vybrať taktiku, či budú stále iba stáť pri stene dôkladne si strážiac papier, alebo sa odvážia aktívne zapájať a čo najobratnejšie zisťovať údaje súperov.

Hru po určitom čase stopneme. Víťazom je ten, kto má zistených čo najviac správnych a kompletných informácií z papierov o súperoch (t.j. slová označujúce strach + číslo).

- 2) **Hanba zaslepuje** – polož účastníkom niekoľko otázok a nechaj im chvíľu v tichu na zamyslenie.

- Aký najväčší/najvtipnejší trapas sa ti stal?
- Čo sa najviac hanbíš robiť? (napr.: spievať, tancovať, rozprávať pred davom ľudí, vyjadriť svoj názor, čítať prosby...)
- Z čoho si myslíš, že to pramení?
- Zažil si situáciu, kedy sa ti oplátilo prekonať hanblivosť a ísť do rizika?
- Vidíš paralelu medzi hrou a našou hanblivosťou? Akú?
- V čom spočíva rozdiel medzi dvoma možnosťami riešenia situácie – podľahnúť hanblivosti a zostať vo svojej komfortnej zóne a nič neriešiť a tým, keď svoju hanblivosť premôžeme, hoci to bude stáť veľa námahy?
- Hanbil si sa niekedy ísť na spoveď? (už len tým, že my kresťania chodíme na spoveď, prekonávame aj takýmto spôsob našu hanblivosť.)

Ak to okolnosti umožnia, daj priestor na spoločné zdieľanie, príp. začni ty ako prvý, aby sa nehanbili začať oni ☺.

- 3) **Hanblivosť verus život** – rozdeľ účastníkov na dve skupiny:

- prvá skupina vymyslí a zahrá scénu o človeku, ktorý sa za svoje hriechy tak hanbí, že nikdy nejde na spoveď a nikdy sa s Ježišom nestretne;
- druhá skupina vymyslí a zahrá scénu s „dobrým koncom“, kedy protagonista riskuje, prekonáva hanbu, ide s kožou na trh, a dosahuje istý cieľ.

Potom polož účastníkom nasledovné otázky:

- Aké dôsledky má nechodiť na spoveď?
- Čo to znamená, že sa človek pri spovedi stretáva s Ježišom?
- Aký to má dopad na jeho život?

- 4) **Modlitba** – na záver zhrň myšlienku a tému streťka. Ozrejmí účastníkom prepojenie medzi našou hanblivosťou a tým, čo hanba môže spôsobiť. Či nás uzavrie a paralyzuje, alebo nás poháňa dopredu... Ide o to, ako sa rozhodneme, či ju necháme vyhrať nad nami, alebo ju použijeme ako prostriedok k rastu a zlepšeniu. Nakoniec sa spolu vlastnými slovami pomodlite. Povzbud' ich, aby sa nehanbili hovoriť slová modlitby nahlas pred ostatnými...

Aktivita 3: SILA DAVU V TEBE A OKOLO TEBA

Cieľ: na príbehu Zacheja a Ježiša ukázať mladým, že dav ľudí, ich myslenie a postoje môžu byť prekážkou, a tiež kritikom našej túžby po stretnutí s Ježišom, a že takýto „šomrajúci dav“ si niekedy sami vytvárame v našom srdci.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- balík špagiet + papierová lepiaca páska + špagát + nožnice + meter;
- balík cukríkov Marshmallow;
- papiere A4 + perá, ceruzky;
- vytlačená modlitba pre každého účastníka (nájdeš ju v sekcii „Na stiahnutie“).

Poznámky pre učiteľa/animátora:

1) Marshmallow challenge – ak máš v skupine menej členov (4 – 7), pracujte len v jednej skupine, ktorá si určí svojho vodcu. Pri väčšom počte účastníkov vytvorte štvorice, pričom každá bude mať svojho vodcu a skupiny budú medzi sebou súťažiť. Ak je tímov viac, 2 typy inštrukcií rozdeľ v rovnakom pomere.

Obsah inštrukcie vodcovia skupín nepoznajú!

Vodca každej skupiny dostane pomôcky: 15 špagiet, 1m špagátu, 1m papierovej lepiacej pásky a 1 marshmallow cukrík. Jeho úlohou je z týchto vecí za 10 min. postaviť čo najvyššiu vežu tak, aby cukrík bol jej najvyšším bodom, pričom členovia jeho tímu mu nemôžu pomáhať inak ako tým, že mu budú radiť a povzbudzovať ho. Členovia tímov však dostanú 2 rôzne inštrukcie.

- **Prvý tím** má svojho lídra chváliť, povzbudzovať a čo najlepšie mu radiť.
- **Členovia druhého tímu** tiež radia, ale „kadejako“, kritizujú, nepochvália, nepovzbudia...

Vyhodnoťte aktivitu – kto postavil najvyššiu vežu? Koľko meria? Ktorý tím bol teda najlepší? Akú stratégiu zvolil víťaz? Ako odmenu môžeš dať víťaznému tímu zvyšok cukríkov z balenia marshmallow ☺.

2) Diskusia a zdieľanie – pozrite sa teraz na tímovú spoluprácu. Pýtaj sa vedúcich tímov, ktorí stavali veže: **Ako sa cítili? Čo im pri stavaní pomáhalo, čo ich brzdilo? Ako sa im spolupracovalo s tímom – bol im nápomocný, alebo ich zbytočne zneisťoval, znervózňoval? Cítili podporu? Ako pôsobila na nich kritika?** Pravdepodobne budú úspešnejšie tímy, ktoré svojho vodcu povzbudzovali a radili múdro, chválili, tým vodcom, ktorí si vypočuli kritiku a zlé rady sa pracovalo určite horšie, boli málo motivovaní...

- 3) Čítanie Božieho slova – (Lk 19, 1 – 10)** – tak ako ste zažili v predošlej aktivite, aj v duchovnom živote – vo vzťahu s Ježišom – sa môžeme ocitnúť v rovnakej situácii. Prečítajte si spolu príbeh Zacheja a Ježiša, skúste nájsť paralely, podobnosti s aktivitou a týmto príbehom. Vedia sa vodcovia tímov stotožniť so Zachejom? A čo tímy, ktoré svojich vodcov odraďovali, spochybňovali, kládli im prekážky? Nie sú podobné ako dav ľudí, ktorý prekážal stretnutiu Zacheja a Ježiša, a potom ho kritizovali?

Rozprávajte tiež o tom, čo vo vašom živote môže byť takýmto „šomrajúcim davom“, ktorý vám bráni sa stretnúť sa s Ježišom, poznať ho viac, budovať s ním vzťah. Čo alebo kto je kritikom tejto vašej túžby? Môže to byť postoj pesimizmu, beznádeje ľudí okolo vás? Ťažké okolnosti v živote, ako zdravotné problémy, choroba či smrť niekoho blízkeho, globálne problémy, ktoré naháňajú strach, či politická situácia, ..., ktoré vás oberajú o radosť, nádej, odvahu, o túžbu po lepšom svete, živote, po blízkosti Ježiša? Alebo je to posmech kamarátov, spolužiakov, postoj, že viera v Boha je pre starých, že nie je moderná a nemôže byť živá, že zázraky sa nedejú, že Boh nie je skutočný?

- 4) Zamyslenie – nájdí šomrajúci dav z evanjelia vo svojom srdci.**

Teraz je čas, aby si mladým rozdal papiere a perá/ceruzky. Ich úlohou je nakresliť strom, na ktorom bude postavička – Zachej, teda každý z vás, ktorý sa chce stretnúť s Ježišom. Do tohto obrázku môže každý napísať prekážky, o ktorých ste pred chvíľou hovorili, a ktoré vám bránia byť bližšie pri Ježišovi. Môžete ich napísať ako slová, alebo ich nakresliť ako postavičky, ktoré utvoria dav ľudí.

Pozvi teraz účastníkov stretnutia, aby šli ešte ďalej – hlbšie do svojho srdca a pokúsili sa nájsť ten „šomrajúci dav“ aj sami v sebe. Pretože prekážky pri stretnutí s Ježišom nám nekladú len ľudia okolo nás, svet, spoločnosť, ale často si ich vytvárame aj my sami. Môže to byť naše nízke sebavedomie, klamstvá, ktorým sme uverili – o sebe, o Bohu, rôzne falošné predstavy o Bohu a o tom, prečo sa s ním nemôžeme stretnúť, prečo nie sme dosť dobrí, prečo si myslíme že je milosrdný, dobrý a starostlivý voči iným ľuďom, ale nie k nám... Aj tieto prekážky môžu zaznačiť do svojho obrázka.

- 5) Modlitba a rozhodnutie** – ak máš toto stretnutie so skupinou, kde sa členovia poznajú, ste priatelia, viete sa otvorene zdieľať, môžete predošlú aktivitu použiť pri modlitbe, kde mladí môžu predložiť prekážky, ktoré našli v sebe a okolo seba Ježišovi, odovzdať mu ich a rozhodnúť sa pre stretnutie s ním. Ak zvážiš, že takáto forma modlitby by nebola pre účastníkov vhodná, môžete sa modliť nasledujúcu modlitbu a rozhodnutie:

Modlitba a rozhodnutie

Ježiš,
zatúžil som ťa vidieť, poznať viac – tak ako Zachej.
No okolo mňa je veľa okolností, ktoré mi v tom bránia.
Týchto všetkých sa dnes zriekam,
pretože život s tebou stojí za to,
aby som prekonal prekážky,
aby som sa namáhal a „vyliezol na strom“.
Chcem ťa poznať viac,
chcem sa presvedčať o tom, aký si dobrý,
chcem vidieť, ako konáš v životoch iných ľudí.

No možno mám strach prísť priamo k tebe,
osloviť ťa, pozvať ťa do svojho života.
Bránia mi v tom prekážky,
ktoré sú v mojej mysli, v mojom srdci.
Aj tých sa chcem dnes zrieknuť.
Verím, že aj keď ja nedokážem teraz urobiť viac,
ty si ten, ktorý ma oslovuješ, keď ja strácam reč,
ty si ten, ktorý ma pozývaš ísť za tebou,
pretože chceš byť so mnou.

Rozhodujem sa prijať toto pozvanie napriek tomu,
že tu stále bude „šomrajúci dav“,
ktorý na mňa bude kriticky ukazovať.
Verím, že pozvať ťa k „sebe domov“ do môjho života,
je to najlepšie rozhodnutie pre mňa,
tak isto, ako bolo pre Zacheja.
Verím, že aj o mne dnes hovoríš:
„Dnes prišla spása do tohto domu!“
Amen.

Aktivita 4: ZLIEZŤ ZO STROMU

Cieľ: Zamyslieť sa, či dokážeme využiť to, čo zažil Zachej - že nás Ježiš volá po mene a vykročiť za Ním.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 40 min.

Pomôcky:

- čisté papiere A4 + písacie potreby/fixky.

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Osobnosti** – spýtaj sa účastníkov, či majú vo svojom živote nejakú známu osobnosť, ktorú by chceli stretnúť naživo (oblúbeného speváka, herca, športovca...) Tí, ktorí už takú skúsenosť majú, sa môžu podeliť, koho a pri akej príležitosti stretli. Pýtaj sa ďalej: Ako si sa vtedy cítil? Bol to pre teba výnimočný zážitok? Mal si potom chuť ľudom okolo seba o stretnutí porozprávať, alebo odpotiť sa s dotýčným a zdieľať fotku na nejakej sociálnej sieti?

Ak sa niekto z prítomných zúčastnil aj SDM v Krakove, animátor sa môže popýtať aj na to, či videli Svätého Otca zblízka a ako na to spomínajú. Tých, ktorí ešte žiadnu „hviezdu“ nestretli, môže animátor tiež zapojiť do diskusie – napríklad otázkou, či si vedia predstaviť, keby ich nejaký ich oblúbený spevák na koncerte pozval na pódium zaspievať si s ním. Nechá ich chvíľu nahlas rozmýšľať, ako by také niečo prežívali. Potom sa ich spýta, či sa niekedy zamysleli nad tým, či náhodou mýtnik Zachej neprežíval práve takto svoje stretnutie s Ježišom. Pre osvieženie pamäti si tu môžete príslušnú pasáž z Lukášovho evanjelia prečítať (*Lk 19, 1 – 10*) potom pokračuj:

Ježiš, celebrita tých čias, človek, na ktorého sa ľudia tlačili, aby sa ho mohli dotknúť, ktorého počúvali zástupy tisícov ľudí, ktorý robil neslýchané zázraky a aj zákonníci boli krátki na jeho múdrosť – Ježiš, s ktorým sa nikdy osobne nestretol, si teraz vyhlíadal z celého toho zástupu práve jeho a oslovil ho menom! Zachej vtedy pravdepodobne prežil najväčší – hoci určite pozitívny – šok svojho života. Rozbúšilo sa mu srdce, roztriasli kolená a určite nechápal, ako je možné, že Ježiš zo všetkých tých stoviek ľudí oslovil práve jeho! A dokonca vedel, ako sa volá!

A ani tým sa to nekončí – Ježiš sa dokonca sám pozve na návštevu k nemu domov! (Ako by ste prežívali, keby ste mali svoju oblúbenú hviezdu doma v obývačke?©) Zachejovi v tej chvíli nepochybne každý zo zástupu ticho (alebo aj nahlas) závidel...

Ale zamysleli sme sa my niekedy nad tým, že ten istý Ježiš takto volá po mene aj nás? Dokážeme to prežívať rovnako, ako stretnutie s nejakým známym človekom? Vieme sa z toho tešiť?

- 2) **Návšteva** – nechaj mladých zamyslieť sa, a ak je záujem, aj krátko sa pozdieľať. Potom pokračuj: Oslovenie Ježišom nebolo jediné, čo v tej chvíli Zacheja šokovalo. Hneď po ňom prišla veta, že Ježiš chce ísť s ním do jeho domu! Možno mu v tej chvíli napadlo, či má vôbec doma upratané, alebo či to bude vhodný prístrešok pre vzácného hosta, ..., ale pravdepodobnejšie je, že už ani nechápal, ako je takéto niečo vôbec možné. Vojsť k niekomu do domu, to nie je bezvýznamná vec!

Rozdaj účastníkom papiere a perá a daj im za úlohu v priebehu najbližších 5 – 7 min. porozmýšľať, čo by taká návšteva mohla symbolizovať, a spísať si to na papier. Potom sa všetci spoločne pozdieľajú, na čo prišli.

„**Vojsť k niekomu do domu**“ môže znamenať napríklad:

- prejaviť oňho záujem;
- prijať ho takého, aký je – aj s neporiadkom, nevymaľovanými stenami, alebo naopak prílišným zaťažením na hmotné veci;
- túžba stráviť s ním viac času;
- ochota prejsť spolu ešte nejaký kus cesty, hoci dom môže byť ďaleko a pod.

Otázka na záver zdieľania – vidíte nejakú paralelu medzi tým, čo Ježiš urobil pre Zacheja a tým, čo nám prejavuje v našich životoch?

- 3) **Príbeh pokračuje** – Zachej sa teda celý nadšený rozhodol zaviesť Ježiša, ako vzácnu návštevu, do svojho domu. Najskôr ale musel zliezť zo stromu – ktovie, možno to boli len tri – štyri metre, ale bola to prekážka, ktorá stála medzi ním a Ježišom. Čo však stojí medzi nami a Ježišom? Čo nám bráni, aby sme šli za ním, trávili s ním čas a budovali s ním vzťah?

Usmerni účastníkov, aby otočili papier na druhú stranu a nakreslili naň strom s konármi. Za ďalších 5 – 7 minút majú porozmýšľať nad tým, čo im bráni dostať sa bližšie k Ježišovi a napísať to na jednotlivé konáre, napr.: hriech, naviazanosť na hmotné veci, slabosť, pocit nehodnosti, ... alebo niečo iné?

Po dopísaní znova nasleduje zdieľanie. Možno nie je najdôležitejšie, či s tým, čo nás od Ježiša delí, vieme alebo nevieme v tejto chvíli niečo spraviť. Ale, tak ako Zachej, nedajme sa odradiť a neprestaňme sa snažiť tieto prekážky prekonať. Nezabudnime – aj keď to zrejme neprežívame tak pocity ako Zachej – aj na nás sa Ježiš pozrel a zavolať nás po mene. Chce sa stať súčasťou našich životov a povoláva nás do služby, aj k účasti na dobrách Jeho kráľovstva! Preto neváhajme vykročiť za Ním, aj keď zliezanie zo stromu nie je ľahké.

Adorácia O poslaní Ježišových učeníkov

Pieseň (počas nej kňaz alebo diakon vyloží Oltárnu sviatosť)
Boh je tak blízko nás

Úvod

Klaniame sa ti a ďakujeme ti, Pane Ježišu, za tvoju prítomnosť medzi nami vo Sviatosti Oltárnej. Chválime ťa za celú Cirkev, za spoločenstvo bratov a sestier spolu s ktorými zakúšame tvoju lásku. Chceme stráviť niekoľko chvíľ v tvojej prítomnosti. Chceme sa spolu zamyslieť nad poslaním tvojich učeníkov prostredníctvom myšlienok Svätého Otca Františka na Svetových dňoch mládeže v Krakove.

Zamyslenie I.: Ježiš posiela

Vypočujme si slová svätého evanjelia podľa Jána (Jn 20, 19-21):

„Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“

„Ježiš **posiela**. Už od začiatku túži po tom, aby Cirkev neustále **vychádzala**, aby išla do sveta. A chce, aby to robila rovnako ako to urobil on sám, tak ako on bol Otcom poslaný na svet. Nie ako mocnár, ale ako sluha (por. Flp 2, 7), nie „aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil“ (Mk 10, 45) a aby „priniesol radostnú zvesť“ (por. Lk 4, 18). A v každej dobe sú takto posielaní aj jeho učeníci. Je tu viditeľný kontrast: zatiaľ čo apoštoli zatvárali zo strachu dvere, Ježiš ich posiela na misie. Chce, aby otvorili dvere, vyšli von a šírili Božie odpustenie a pokoj silou Ducha Svätého.

Toto poslanie platí aj pre nás. V tejto chvíli akoby sme počuli veľké pozvanie sv. Jána Pavla II.: „Otvorte brány!“ Napriek tomu v našom živote sa môže často objaviť pokušenie ostať tak trochu uzavretí do seba samých - či už kvôli obavám, alebo z pohodlnosti. Smer, ktorý ale ukazuje Ježiš, je jednosmerkou, je to jeden smer: vyjsť zo seba samých. Je to cesta bez spiatocného lístka. Je to exodus z nášho ja, obetovanie života pre Neho (por. Mk 8, 35), nasledujúcu cestu sebadarovania.“

Chvíľa ticha a po nej pieseň

Zamyslenie II.: Ježišov učeník

Svätý evanjelista Ján pokračuje (Jn 20, 24 – 28):

„Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“ Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“

„V dnešnom evanjeliu sa na druhom mieste vynára postava **učenika**, ktorý sa ako jediný uvádza menom, Tomáša. Vo svojich pochybnostiach a vo svojej túžbe chcieť porozumieť, sa nám tento učeník, aj dosť tvrdohlavý, tak trochu podobá a je nám sympatický. Nevedomky nám dal veľký dar: privádza nás bližšie k Bohu, pretože Boh sa neskrýva tomu, kto ho hľadá. Ježiš mu ukazuje svoje oslávené rany, dáva mu rukou sa dotknúť nekonečnej Božej nežnosti, živých znakov toho, koľko vytrpel z lásky k ľuďom. Čo od nás žiada Ježiš? On túži po srdciach, ktoré žijú z odpustenia, ktoré od neho dostali. Ježiš hľadá srdcia otvorené a citlivé voči slabým, nikdy nie tvrdé; srdcia poddajné a priezračné, ktoré sa nepretvarujú... Učeník neváha klásť si otázky, má odvahu spracúvať v sebe pochybnosť a predložiť ju Pánovi, bez vypočítavosti a zdráhania. Verný učeník praktizuje bdelé a ustavičné rozlišovanie, pretože vie, že srdce treba vychovávať každý deň, aby sme unikli pred každou dvojtvárnosťou v postojoch a v živote.

Apoštol Tomáš na konci svojho vášnivého hľadania nielenže uveril vo vzkriesenie, ale našiel v Ježišovi kompletný život, svojho Pána; povedal mu: „Pán môj a Boh môj“. Dobré nám urobí modliť sa dnes i každý deň tieto nádherné slová, ktorými mu povieme: si moje jediné dobro, cesta môjho putovania, srdce môjho života, moje všetko.“

Chvil'a ticha a po nej pieseň

Zamyslenie III.: Ježišov učeník

Opäť sa pristavme pri slovách svätého evanjelistu Jána (Jn 20, 30 – 31):
„Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.“

„V poslednom verši, ktorý sme si vypočuli, sa napokon hovorí o **knihe**: je to evanjelium, do ktorého nebolo zapísaných ešte mnoho ďalších znamení, ktoré Ježiš vykonal. Po veľkom znamení jeho milosrdenstva, mohli by sme to tak rozumieť, už nebolo viac potrebné pridávať ďalšie. Je tu ale ešte jedna výzva, je tu priestor na znamenia, ktoré vykonáme my, ktorí sme prijali Ducha lásky a sme povolaní šíriť milosrdenstvo. Môžeme povedať, že evanjelium, živá kniha Božieho milosrdenstva, ktorú máme neustále nanovo čítať, má ešte stále biele strany na svojom konci: ostáva otvorenou knihou, ktorú sme povolaní písať v tom istom štýle, čiže konajúc skutky milosrdenstva.

Pýtam sa vás, drahí bratia a sestry: aké sú strany tej knihy u každého z vás? Píšete ich každý deň? Alebo trochu áno, trochu nie? Sú prázdne? Nech nám v tomto pomôže Božia Matka. Ona, ktorá naplno prijala Božie Slovo do života (*por. Lk 8, 20 – 21*) nech nám dá milosť byť živými pisateľmi evanjelia.“

Prosby

Obráťme sa s prosbou k nášmu Pánovi a vyprosujme pre seba i celú Cirkev odvahu pri ohlasovaní evanjelia a smelosť svedčiť o tom, že patríme Ježišovi Kristovi.

- **K:** Pane Ježišu, pre krv a vodu, čo vytryskli z tvojho boku, obnovuj svoju Cirkev sviatosťami novej a večnej zmluvy. Prosme Pána. **E: Pane, Pane, vyslyš nás.**
- **K:** Milosrdný Bože, odpusť nám láskavo všetko, čím sme sa previnili proti jednote Božieho ľudu a daj, nech sme jedno srdce a jedna duša. Prosme Pána. **E:**
- **K:** Štedrý Darca, ochraňuj v nás svetlo Ducha Svätého, ktoré sme prijali v krste a birmovaní. Prosme Pána. **E:**
- **K:** Dobrý Učiteľ, ukáž mladým cestu, ktorú si každému z nich určil a pomôž im, aby šli po nej a boli šťastní. Prosme Pána. **E:**
- **K:** Dobrotivý Ježišu, keď si visel na kríži, Máriu si dal učeníkovi Jánovi za matku. Daj, aby sme žili tak, ako sa sluší na jej deti. Prosme Pána. **E:**

Modlitba na úmysel Svätého Otca

Eucharistická pieseň (Ctíme túto Sviatosť slávnou...)

Modlitba pred požehnaním

Pane Ježišu, často sme slabí povedať ti svoje áno.

Neraz máme pochybnosti ako tvoj učeník Tomáš,
máme strach všetko zanechať.

Daj nám novú silu ísť za tebou.

Pomôž nám spoznať, čo od nás očakávaš a správne pochopiť slová,
ktoré sme práve počuli.

Daj, aby tvoje Slovo premenilo naše srdce

a aby sa Eucharistia stala pre nás Chlebom života. **E: Amen.**